

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **R. F.**, zast. Mgr. Tomášem Maxou, advokátem se sídlem Petráská 1136/12, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2020, č. j. KUUK/108023/2020/DS/Chyt, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 12. 2022, č. j. 75 A 19/2020-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Tomáše Maxy, advokáta se sídlem Petráská 1136/12, Praha.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 10. 7. 2020, č. j. KUUK/108023/2020/DS/Chyt, žalovaný (dále jen „stěžovatel“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/264942/2018/R. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) ve spojení s § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 16. 10. 2018 v 10:26 hodin na místní komunikaci v obci Chabařovice, Husovo náměstí u č. p. 17, ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tovární značky Fiat Ducato, registrační značky X, předjížděl jiné motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 19. 12. 2022, č.j. 75 A 19/2020-35, napadené rozhodnutí stěžovatele zrušil. Dospěl k závěru, že je nepřezkoumatelné z důvodu, že v něm nebylo nijak odůvodněno zavinění. V napadeném ani prvostupňovém správním rozhodnutí nebyly uvedeny žádné konkrétní důkazy, z nichž při hodnocení formy zavinění stěžovatel vycházel, ani úvahy o její formě.

[3] Stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že krajský soud postupoval příliš formalisticky. Žalobci byla kladena za vinu nejnížší forma zavinění (nevědomá nedbalost) a uložena nejnížší možná sankce. Sebepodrobnější odůvodnění otázky zavinění by tak podle jeho názoru nemohlo mít vliv na uloženou sankci. Shledané pochybení tak nezakládá nezákonnost jeho rozhodnutí. Pro podporu svého tvrzení odkazuje na rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2022, č. j. 10 As 222/2020-46, podle něhož správní orgány vezmou formu zavinění pro účely určení výše pokuty v úvahu, pokud však nekladou pachateli k tíži závažnější formu zavinění, není třeba trvat na podrobnějším odůvodnění zavinění.

[4] Nejvyšší správní soud se po konstatování přípustnosti kasační stížnosti zabýval její přijatelností ve smyslu §104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Jedná se totiž o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce.

[5] Podstatný přesah zájmů stěžovatele Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS (k uplatnitelnosti zde vyslovených názorů na současnou úpravu srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021-28). Podstatný přesah bude dán pouze v případech, kdy se kasační stížnost (1) týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře NSS anebo (2) právních otázek řešených dosavadní judikaturou rozdílně. Podstatný přesah zájmů stěžovatele bude dán (3) rovněž v případě potřeby učinit odklon od ustálené judikatury. Konečně bude kasační stížnost přijatelná (4) tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Takovým pochybením jsou především případy, kdy krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu a nelze vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[6] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[7] Krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele z důvodu nepřezkoumatelnosti. K otázce přezkoumatelnosti správních rozhodnutí a nároků kladené na jejich odůvodnění však již existuje ustálená judikatura. Z ní plyne, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se při svém rozhodování a hodnocení důkazů řídil (např. rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, či rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).

pokračování

[8] Stejně tak je judikatura ustálena v závěru, že v případě správního trestání nepodnikajících fyzických osob je nutné zavinění jako znak subjektivní stránky přestupku, a tudíž nutnou podmínku odpovědnosti za přestupek (srov. § 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), prokázat a odůvodnit. Tíže posouzení, zda je daná osoba odpovědná za přestupek, totiž může spočívat právě na tom, zda aplikující orgán dospěje k závěru, že osoba jednala alespoň z nevědomé nedbalosti. Na odůvodnění rozhodnutí soudu nebo správního orgánu vztahující se k zavinění je tudíž nutné klást zvýšené nároky (např. rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2008, č. j. 1 As 56/2008-66). Důkazní břemeno k prokázání, že jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku se dopustil obviněný z přestupku, přitom nese i v otázce zavinění správní orgán (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68).

[9] Současně platí, že pro posouzení *viny* je podstatné pouze rozlišení zavinění na úmyslné a nedbalostní (např. rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6 As 303/2016-37). Určení *konkrétní formy* zavinění tedy nemá vliv na naplnění subjektivní stránky přestupkové odpovědnosti (tam postačí právě prokázání alespoň nevědomé nedbalosti); má však význam při hodnocení povahy a závažnosti přestupku pro účely rozhodování o druhu a výměře sankce (např. rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2023, č. j. 2 AS 71/2022-34). Přistoupí-li správní orgány k potrestání pachatele „s nejvyšší možnou mírností“, přičemž ani v případě zjištění nejnižší v úvahu připadající formy zavinění by nebylo možné pachateli uložit nižší trest a současně je jisté, že osoba přestupek skutečně spáchala, nevede chybějící forma zavinění ke zrušení rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2021, č. j. 10 As 291/2021-53, rovněž rozsudky NSS ze dne 10. 11. 2021, č. j. 9 As 348/2017-38, ze dne 17. 10. 2019, č. j. 4 As 264/2019-35, či ze dne 29. 7. 2021, č. j. 9 As 107/2021-51).

[10] Kasační stížnost stěžovatele se tedy týká otázek, k nimž již existuje ustálená judikatura. Soud tuto judikaturu neshledává rozpornou. Rovněž necítí potřebu se od ní odchýlit. Nedospěl ani k závěru, že by se krajský soud dopustil nějakého *zásadního* pochybení. Z napadeného rozsudku je patrné, jaký skutkový stav vzal krajský soud za rozhodný a jaké důvody jej vedly k jím dosaženému závěru. Judikatura Nejvyššího správního soudu, které se stěžovatel dovolává (rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2022, č. j. 10 As 222/2020-46, a tam citovaná judikatura) přitom nemůže závěr krajského soudu zpochybnit. Zatímco krajský soud shledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v neodůvodnění zavinění jako takového v rovině *viny*, stěžovatelem dovolávaná judikatura se týká podrobnějšího odůvodňování konkrétní formy zavinění pro účely ukládání trestu. Otázka *viny* (naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, včetně zavinění) a otázka trestu (konkrétní sankce) jsou přitom zcela odlišné roviny. Bez přezkoumatelného odůvodnění zavinění alespoň ve formě nevědomé nedbalosti není zřejmé, zda osoba skutečně přestupek spáchala, a tudíž je odpovědná (§ 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich).

[11] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 120 ve spojení s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část

III. 4.). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšný žalobce má naopak právo na náhradu odměny právního zastoupení za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Za tento úkon mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Náhrada hotových výdajů činí za každý učiněný úkon podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 300 Kč. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, byla celková výše nákladů zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 714 Kč. Náhrada nákladů za řízení o kasační stížnosti tak činí celkem 4 114 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen uhradit v soudem stanovené třicetidenní lhůtě.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2023

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu